

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διά μέν τούς ένταύθα κ. κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12. Εξαμηνία . . . . . » 6. Διά δέ τούς έν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ετησία . . . δραχ. 14. Εξαμηνία . . . . . » 7. Διά τούς έν τῇ Τουρκίᾳ ἑτασία . . . . . φράγ. 15. Διά τούς έν Εὐρώπῃ » 20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διά πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν 10 στίχ. . . . . δρ. 4. Διά τὰ δικαστικά ἔγγραφα τῶν στίχων . . . . . Δεπ. 20. Διατριβαί γίνονται δεκταί εὐσχήμως γεγραμμένοι καί μηδαμῶς καθαπτόμεναί τινος βαναύσως ἢ χλευαστικῶς. Διά πᾶσαν διατριβὴν τὸν στίχον . . . . . λεπτ. 40.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

« Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρου συντηρεῖν . . . . . πᾶν ἢ παραβαίνεν τις αὐτοὺς ἢ γενοῦμαι ἐπιχειρῆ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόποις ἐναντιοῦσθαι. » (ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Η ΚΡΙΣΙΣ.

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον, ἐξεδόθη πρό τινων ἡμερῶν ἐν Ἀθήναις καὶ διενεμήθη δωρεάν, φυλλάδιον ἐξ ἑννεήκοντα περίπου σελίδων συγκείμενον, συνταχθέν δὲ ὑπὸ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κυρίου Ἰωάν. Α. Σπηλιωτάκη. Τὸ ἀντικείμενον τοῦ φυλλαδίου τούτου ἀπαρτίζουσι τρία τινα, ἢτοι Α'.) ἡ ἐξέτασις τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν τῆς πατρίδος πραγμάτων, ἢτις κατὰ τὸν συγγραφέα δὲν εἶναι εὐάρεστος. Β'.) ἡ ἔρευνα περὶ τῶν αἰτίων τῆς καταστάσεως τούτης καὶ Γ'.) ἡ ὑπόδειξις τῶν τῆς θεραπείας μέσων.

Καίπερ μὴ ὄντες καθ' ὅλα σύμφωνοι μετὰ τοῦ συγγραφέως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμπερασματικῶς πρὸς τὰ κατ' αὐτὸν αἰτία τῆς νοσερᾶς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς μας καταστάσεως προτεινόμενα θεραπευτικὰ μέσα, οὐχ ἤττον φρονοῦμεν ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος φυλλάδιον εἶναι σπουδαῖον ἔργον διὰ δύο λόγους. Εἶναι ἴσως πρωτοφανὲς ἐν Ἑλλάδι, ἀνὴρ πολιτευόμενος ἐκτός δὲ τῆς ἀρχῆς διατελών, ἢ ἀπαυρολῆ τῶν νοῦν καὶ τὴν γραφίδα του, ὅπως ἐξετάσῃ τὰ περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων οὐχὶ ὑπὸ τὸ πρῶσμα τῆς κομματικότητος, ἀλλ' ἀπὸ ὑψηλῆς ἐπόψεως τοῦ κοινῶν συμφέροντος· πρώτην ἤδη φοράν ἀνὴρ ἐπὶ πολλὰ ἔτη κατατρέψας τὸν βίον εἰς ὑψηλὴν ὑπαλληλίαν, καταβάς δὲ μόλις πρὸ ὀλίγου τὰς βαθμίδας τῆς ὑπουργικῆς ἑδρας, ἔρχεται νὰ διακηρύξῃ ἐν ἄκρᾳ εἰλικρινείᾳ, τί φρονεῖ περὶ τῶν τῆς πατρίδος καὶ ποῖται αἱ δόξαι αὐτοῦ περὶ τε τῆς τάξεως τῆς διοικήσεως ὡς καὶ περὶ τῶν διοικούντων προσώπων. Ἴδου λοιπὸν

ὁ τύπος εἰς χεῖρας τοῦ κ. Σπηλιωτάκη ἀληθὲς ὄργανον εἰλικρινοῦς συζητήσεως τῶν τῆς πολιτείας· ἰδοὺ ὁ τύπος διαφωτίζων ὡς ἔδει πολλὰ δεόμενα τοῦ φωτὸς τῆς ἀμερολήπτου καὶ ἐσκεμμένης συζητήσεως. Τὰς γνώμας τοῦ κ. Σπηλιωτάκη ὀφείλει καὶ θέλει βεβαίως βασανίσει καὶ ἅπας ὁ περιοδικὸς ἡμῶν τύπος, μιμούμενος κατὰ τὴν ἀπάθειαν καὶ τὴν εἰλικρίνειαν, τὸν συγγραφέα τῆς Κρίσεως· καὶ τότε ἰδοὺ γενικὴ συζήτησις, ἀληθῶς σκοποῦσα εἰς τὸ συμφέρον τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ παύσωμεν σοφίζόμενοι ἀναλόγως τῶν περιστάσεων· καὶ εἰ μὲν ἐξ ἐπιπολαιότητος ἐτυφλώττομεν μέχρι τοῦδε, παρασυρόμενοι ἀπὸ τὰς καθημερινὰς ἀγυρτείας τοῦ μὲν καὶ τοῦ δὲ ἐκ τῶν πολιτικῶν μας, νὰ διανοιξώμεν τὰ ὄμματα ἡμῶν καὶ νὰ ἴδωμεν τὴν ἀληθῆ κατὰστασιν τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος, νὰ διακρίνωμεν τὸν κίνδυνον ὅστις μᾶς ἐπαπειλεῖ καὶ νὰ μεριμνήσωμεν ὅπως πάσῃ δυνάμει τὸν ἀποκρούσωμεν· εἰ δὲ ἐξ ἰδιοτελείας παραφερόμενοι, ἐπεμένομεν δολίως νὰ διαστρέφωμεν τὰ πάντα ὑπὲρ τῶν ἐκάστοτε ἀτομικῶν συμφερόντων μας, νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς ἑαυτοὺς καὶ νὰ συναισθανθώμεν, ὅτι τὴν μεγίστην προδοσίαν τῶν ἱερωτέρων ἡμῶν διαπράττομεν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν πανωλεθρίαν παρασκευάζομεν, ἐκμεταλλεῦμενοι τὰς κρίσεις τοῦ ἔθνους περιστάσεις, ὅπως ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν βιωτικὴν ἀνάγκην ἢ ὄρεξιν ἐπαναπαύσωμεν. Ὁ πατριωτισμὸς πρέπει νὰ ἦναι ἡ πρώτη ἀρετὴ παντὸς πολιτικοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἑλλήνος, ὅστις δι' αὐτοῦ καὶ μόνου ἔσωσε καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν πατρίδα του. Ἄς φανῶσι λοιπὸν τέλος καὶ ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν πο-

λιταὶ ἀγαπῶντες τὴν πατρίδα τῶν καὶ μόνον διὰ τὴν ἀγάπην αὐτῆς πολιτευόμενοι.

Καὶ οὗτος μὲν ὁ πρῶτος λόγος τῆς καθ' ἡμᾶς σπουδαιότητος τοῦ φυλλαδίου τοῦ κ. Σπηλιωτάκη, δεύτερος δὲ λόγος εἶναι ὁ ἀκόλουθος· Ὁ κ. Σπηλιωτάκης διατελέσας ἐπὶ εἰκοσιδύω ἔτη ὑπάλληλος παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ σχῶν πολλὰς σχέσεις οὐ μόνον μετ' ὄλων τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν μας καὶ τῶν ἐπὶ κερφαλῆς τῆς πεσοῦσης δυναστείας, ἀλλὰ καὶ μετὰ πολλῶν ξένων ἐπιστῆμων διπλωματῶν, ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὸν μῖτον τῶν γεγονότων τῶν αποτελούντων τὴν πραγματικὴν ἱστορίαν τῆς διοικήσεως τῆς νέας Ἑλλάδος· ἔνεκα δὲ τούτου διὰ τοῦ φυλλαδίου του ἔφερεν εἰς τὴν δημοσιότητα τοσαύτας ἱστορικὰς ἀληθείας, ἀφορώσας τὴν διοίκησιν τοῦ βασιλείου ἀπὸ τῆς συστάσεως του μέχρι σήμερον, ὥστε καὶ μόνον διὰ τὴν ἱστορικὴν του ἀκρίβειαν, τὸ φυλλάδιον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πάντα προτιθέμενον ἐπιγνώσει τῶν πραγμάτων νὰ σκεφθῇ περὶ βελτιώσεως τῶν κακῶς κειμένων· διότι μόνον ἡ ἀκριβὴς γινῶσις τῶν πραγμάτων ἄγει τὸν ὀρθὸν νοῦν εἰς τὴν εὐρεσιν πάσης ἀληθείας· πᾶσα δὲ ἔρευνα μὴ στηριζομένη εἰς τὰ πράγματα, πομφολυγώδεις μόνον κρίσεις θέλει ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν γένει περὶ τοῦ φυλλαδίου εἰδικώτερον δὲ περὶ αὐτοῦ πραγματευόμενοι, προκρίνομεν νὰ μεταφέρωμεν ἐν ταῖς στήλαις ἡμῶν, ποῦ μὲν περιλήψῃς τοῦ κειμένου, ποῦ δὲ αὐτὸ τὸ κείμενον ἀπαράλλακτον, ὅπου ἡ ἀκεραιότης τῆς ἐκφράσεως ἤθελε φανῆ ἡμῖν ἀναγκαία ἢ ὠφέλιμος εἰς τοὺς ἀναγνώττας μας. Καὶ δὴ τὸ πρῶτον κερφα-

ΕΠΙΦΡΑΔΙΣ.

ΠΕΡΙ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ, ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΩΣ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΟΥ.

[Συνέχεια ὄρα προηγούμενον φύλλον].

Οὐδαμῶς ἔγχαρει, βεβαίως, ἐνταῦθα ἢ διὰ μακρῶν ἀναπτύξεως τῶν λόγων, ἐξ ὧν καταφαίνεται ἡ σαφρότης τοῦ φρενολογικοῦ συστήματος, ἅτε δὴ καὶ ἄλλως τοῦ λόγου ἐκταθέντος ὑπὲρ τὰ ὅρια τοῦ πρὸς τὰς ἀκρόσεις ταύτας τεταγμένου χρόνου, ἵνα δὲ καὶ τὰς ὑπομονῆς τοῦ ἀκροατηρίου ἡμῶν. Διὸ ἀρκεσθησόμεθα ἐν μόνῃ κερφαλιῶδε παραθέσει αὐτῶν.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐξελέγχεται διὰ τῆς ἐπιπολαιότερας παρατηρήσεως σαφρὰ ἢ οἰοῦνθεμελιωδέστερα βᾶσις τῆς φρενολογίας, τουτέστιν ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ κρανίου ἐστὶ τὸ πανομοιότυπον τῆς ὑπ' αὐτὴν ἐγκεφαλικῆς τῆς ἐξωτερικῶν πέταλον τῶν ὀστέων τοῦ κρανίου οὐδαμῶς ἐστὶ πανταχοῦ παράλληλον τῷ ἐσωτερικῷ, ἀλλὰ πλεισταχοῦ ἔχει διάφορον ἔξιν, ἐνιαχοῦ μάλιστα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον, ὥστε ἐκεῖ, ἐν ᾧ ἡ ἐξω ἐπιφάνεια τοῦ ὀστέου ἐστὶν ἐπιρμένη, κατὰ τὴν ἑνδὸν ὑπάρχει, οὐχὶ κοιλότης, ἀλλ' ἔπαρσις. Ἐν ταῖς ποιοῦται, λοιπὸν, τόποις ἀντὶ τοῦ εἶναι προεχθὴ τὴν τοῦ ἐγκεφάλου ἐπιφάνειαν, ἐπομένως δὲ τὴν ἐγκεφαλικὴν οὐσίαν ἰσχυρῶς, ὡς συμπεραίνουσιν οἱ περὶ τὸν Gall, συμβαίνει τὸ ἐξῆς κατὰ συνέπειαν ὅτι, εἰ τὸ φρενολογικὸν σύστημα

οὐκ ἦν ψευδές, ἢ ἐκεῖ ὑπὸ τῶν φρενολόγων παντάπασιν ἀυθαίρετως ἐνιδρυμένη τυχοῦσα διανοητικὴ ἰκανότης, ἀντὶ τοῦ εἶναι αὐτὴν ὑπέροχον, ὡς ἤθελεν εἰκάζει ὁ Gall, ἦν ἂν μάλιστα, τούνοντιον, ἐλαχίστη, ἢ καὶ ἐνέλειπεν ἂν παντάπασιν. Τὸ περιεργὸν δὲ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Gall ἐγίνωσκε καὶ ὠμολογεῖ τὴν ἀνατομικὴν ταύτην ἀλήθειαν, ἐφ' ἧς στηρίζεται μία τῶν μᾶλλον δυσανασκευάστων ἐνστάσεων, ὅσαι ἀντετάχθησαν κατὰ τῆς φρενολογίας.

Ἔτερον ἀνατομικὸν δεδομένον, ἐπίσης ἀναμφισβήτητον, ἥμισυ δὲ ἀποδεικτικὸν τῆς βασιστικότητος τοῦ φρενολογικοῦ συστήματος, ἐστὶν ὅτι πολλὰ τῶν ἐξοχῶν τῆς ἐγκεφαλικῆς ἐπιφανείας εἰσὶν ὄλως ἀπρόσιτοι τοῖς φρενολόγοις, ὡς πολλοὶ τῶν ἐγκεφαλικῶν γύρων, μὴ ἐφαπτόμενοι τοῦ ὀστέου, καὶ αἱ κατὰ τὴν βᾶσιν τοῦ ἐγκεφάλου ἐπάρσεις, τὰς ὁποίας παρεῖδεν ὄλως, οὐδεμίαν αὐταῖς ἐπαναθεῖς φρενολογικὴν σημασίαν, ὡσανεὶ κατὰ τὴν διάπλασιν τοῦ ἐγκεφάλου ὡς ἐκ προσυνηνοήσεως ἐγένετο φροντὶς πρὸς καθίδρυσιν πασῶν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων ἐν μόνοις τοῖς χωρίοις ἐκείνοις τοῦ ἐγκεφάλου, ἅπερ ἦσαν προσιτὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς δακτύλοις τοῦ Gall.

Ἄλλος λόγος, πείθων ἐντελῶς ἕκαστον, ὅτι ἡ φρενολογία οὐδαμῶς δύναται παρασχεῖν ὅτι ἐπαγγέλλεται, ἐστὶν ὁ ἀκόλουθος, τοσοῦτω μᾶλλον ἰσχυρὸς, ὅσω ἡ ἀνασκευαστικὴ αὐτοῦ δύναμις ἀπορρέει ἐξ αὐτῶν τῶν δογματικῶν ἀρχῶν τοῦ ἀρχηγῆτος τῆς φρενολογικῆς σχολῆς. Τουτέστιν αὐτὸς ὁ Gall ἐπέσβευεν, ὅτι ἦσαν μειζῶν ἢ ἐπιφάνεια τοῦ ἐγκεφάλου, τοσαῦτον εὐρυτέρη καὶ ἡ διάνοια, ἦσαν δὲ πλείους καὶ βαθύ-

λικὴ ἐπιφάνεια. Καὶ ὅμως οὔτε τὸ πλῆθος, οὔδὲ τὸ βάθος τῶν ἐγκεφαλικῶν γύρων ἐκδηλοῦται διὰ τινος ἐμφανοῦς σημείου ἐν τῇ ἐξῶ ἐπιφανείᾳ τοῦ κρανίου.

Οὐχ ἤττον ἐναργῆς τεκμήριον τῆς σαφρότητος τοῦ φρενολογικοῦ συστήματος ἐστὶν, ὅτι ἡ ἀρχὴ ἐφ' ἧς βέβαιον, ἔχει ὡς ἀφετηρίαν μόνην τὴν κατὰ ποσὸν διαφορὰν τοῦ ἐγκεφάλου, προχωρημένης ὄλως τῆς ποιότητος τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας. Καὶ ὅμως οὐδεὶς ἀπροκατάληπτος, ἑαυτὸν δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ ἐπιστῆμῃ ἀλήθειαν σεβόμενος, ἐρευνητὴς τῶν βιολογικῶν φαινομένων δύναται νὰ θεωρήσῃ τὰς λειτουργικὰς ἐκφάνσεις τοῦ ζωικοῦ οργανισμοῦ ὄλως ἀνεξερτήτους ἀπὸ τῶν ἱστολογικῶν αὐτοῦ στοιχείων. Ἦδη ὁ ἡμέτερος Γαλλνὸς (περιφώνησις, ὡς εἴρηται, νὰ ἀνασκευάσῃ τὴν δοξασίαν τῶν περὶ τὸν Ερρασίστρατον, ἐπανατιθέντων μόνον τῷ πολυελέκτω τῶν γύρων τοῦ ἀνθρώπινου ἐγκεφάλου τὴν διανοητικὴν τοῦ ἀνθρώπου ὑπεροχὴν ὑπὲρ τὰ λοιπὰ ἔμβια ὄντα) προστιθισὶ καὶ τὸν ἐξῆς ἰσχυρότατον λόγον· ἀμεινον δ' ἦν ἄρα ἢ τῆς οὐσίας εὐκράσις [οὐτως, οἶμαι, γραπτέον, ἀντὶ τοῦ κοιν. ἀκράσις] τοῦ νοῦντος σώματος, ἢ τί ποτ' ἂν ἦ βουτοῦ, τὴν σύνεσιν ἐπεσθαι νομίζειν, οὐ τῇ ποικιλίᾳ τῆς πτυθῆσεως; (1). Οἱ διὰ μόνον τῶν κατὰ τὸ ποσὸν καὶ τὴν διάταξιν διαφορῶν τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας θέλοντες νὰ ἐξηγήσωσι τὰς διαφορὰς τῆς νοητικῆς δυνάμεως περιπίπτουσιν ἐπίσης εἰς ἀτοπον, ὡς οἱ ἐπανατιθέντες μόνον ταῖς διαφοραῖς τῆς χημικῆς συστάσεως τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας τὴν ἄνισον διανομὴν τῆς εὐφρίας. Ὡς γνωστὸν δὲ, τληκαύτα

(1) Περὶ χροῖ. τ. ἐν τ. ἀνθρ. σώμ. μαρίων, λογ. 44

λαιον του φυλλαδιου επιγραφόμενον «Προοδεύομεν η οπισθοδρομούμεν;» αποτελεί το προοίμιον της περι της ο λόγος πολιτικής μελέτης του κ. Σπηλιωτάκη.

Εν αυτώ ο συγγραφεύς δηλολογεί ότι δεν οπισθοδρομούμεν εντελώς, άλλ' ουτε προοδεύομεν καθόσον οι μὲν ώραιοι ήμῶν θεσμοί έμειναν μέχρι τουδε άψυχοι, ή δε δημοσία εκπαίδευσις στερείται ήθικής βίας και ελευθέρας ανατροφής. Αλλως τε κατ' αυτόν ή ύλική και διανοητική ανάπτυξις δεν είναι τα μόνα γνωρίσματα της προόδου ενός έθνους, ήτις χαρακτηρίζεται μάλλον δια των εν αυτώ άσκουμένων άρετών. Η Ελλάς όμως καιπερ από της άπελευθερώσεώς της εν πολλαίς πολιτικαίς περιπετειαίς εύρεθείσα, δεν απέδειξεν ουτε πολιτικάς άρετάς, ουτε τον ήρωισμόν των πατέρων μας. Εκ τούτων δε πορίζεται ότι ή Ελλάς είναι άνίκανος προς αυτοδιοίκησιν, δι' όπερ και ως απόδειξιν επάγει την διαγωγήν του έθνους κατά την μεταπολίτευσιν της 10 Οκτωβρίου. Ένταύθα δε ποιείται παραλληλισμόν των πνευματικών και πολεμικών άγώνων και των άρετών ως επεδείξαντο οι κατά την επανάστασιν του 1821 Έλληνες, προς την ανάπτυξιν και τον πολιτικόν βίον των μεταγενεστέρων. Το τεμάχιον τουτο του κειμένου βρίθον πολλών πικρών αλλά διδακτικών αληθειών έχει αυτολεξει ως ακολούθως:

αΤο 1868 έδολορονήθη ο ήγεμών της Σερβίας, οι δε Σέρβοι, και οι άνηλικου όντος και άπόντος του διαδόχου εκούτων, εις ουδέμιαν των ήμετέρων συμφορών περιέστησαν, άλλ' εύθύς εκλογήν έποιήσαντο αντίβασιλείας, ήτις επ' άπραγμά εκυβέρνησε το Κράτος επί τέσσαρα όλα έτη μέχρι της ενηλικότητος του διαδόχου, χωρίς ουτε ή δημοσία τάξις να διαταραχθή, ουτε ο δημόσιος πλούτος να διαρπαχθή, ουτε ή έθνική κυριαρχία να εξουτελισθῆ, ουτε τα έθνικά συμφέροντα να υποστῶσι την ελαχίστην βλάβην, κατά το μακροχρόνιον εκείνο διάστημα· άλλ' εξ εναντίας προήχθησαν, έπωφεληθείσης επιδείξεως της αντίβασιλείας των Σέρβων τα Κρητικά ήμῶν τομήματα. Νυν δε ή Σερβία διδει και έτερον μάθημα εις ήμάς, τους πρό αυτης ελευθερωθέντας και συνταγματισθέντας, δια της εισαγωγής εις δικήν, υίως δε και δια της καταδίκης, υπευθύνου ύπουργού αυτης.»

αΤαπεινοτάτη είναι δια την γενεάν ήμῶν, ή παραβολή των κινημάτων της Κρήτης, και της εξεγέρσεως, τη είσηγησει ήμῶν, κατά το 1854 της Ηπειρου και Θεσσαλίας, προς τον ήρωισμόν και τα ένδοξα κατορθώματα των πατέρων ήμῶν επί του ύπερ ανεξαρτησίας άγώνος. Ο αΒυθύπρωον του μακαρίτου Ζυγομαλά απέδειξεν ότι, επί των Ηπειροθεσσαλικών, ή κατοχή της Αγγλογαλλικής συμμαχίας υπήρξεν εύεργετική και σωτήριος δι' ήμάς. Είς δε των πρώτων λογίων μας, ο μακαρίτης Φαρμακίδης, τοποσούτον έβαρυθύμησε δια τα κατ' εκείνην την εποχήν διαδραματισθέντα, ώστε ήκουσα αυτου άποκαλούντος, εν τη υδικαία άγανακτήσει του, όνειροπόλημα την αναγέννησιν της Ελλάδος: Τα έθνη φαίνεται, έλεγε, γεννώνται, ζῶσι, νάμμάζουσι, παρακμάζουσι και άποθνήσκουσι ως τα άτομα, χωρίς ποτε να ήναι δυνατή ή άνάστασις δι' αυτά, ως δεν

πείναι και δια τους νεκρούς. Η Ελλάς υπήρξεν, εξησεν, νήμασε και παρήμασεν ως έθνος, επί τέλους δε απέθανεν υπό τον ζυγόν των βαρβάρων. Εκ πλάνης εξελάβομεν πώς ζῶν τον ήρωισμόν της επαναστάσεως, διότι, εκ των ήμετέπειτα και εκ των νυν ιδίως, άπεδείχθη άπλοῦς γαλβανισμός. Η Ελλάς ουδέν μετά την άπελευθερώσιν της άβξιον λόγου έπραξε.»

αΗ άδοξος σύλληψις του Αρακίδιου, φέρντος ύπερ τουσ διακοσίους ήμετέρους όπλίτας, υπό οθωμανικου άτμοπλοίου νίσης σχεδόν δυνάμεως, άλλ' άσθενεστέρου πληρώματος, έπρην εις σκέψιν την διευθύνουσαν τα της Κρήτης κεντρικήν έπιτροπήν, όπως καταρτισθῆ και άσκηθῆ το πλήρωμα, ητου μέλλοντος ν' αντικαταστήσῃ το άπολεσθέν Αρακίδιον νέτερου άτμοκινήτου, ώστε, κινδύνου έπελθόντος αυτώ, να ύποστῆ τον άγῶνα ού μόνον μετά γενναϊότητος αλλά και ήμεθ' ότης τάξεως ήθελεν ύποστῆ αυτόν Ευρωπαϊκόν πλοτον νίσης δυνάμεως. Ερεύνης όμως γενομένης μετ' έπιμονής, ύπεδείχθησαν μεν πολλα πρόσωπα άτομικής γενναϊοψυχίας άλλ' ουδέις εύρεθη αξιωματικός, ουτε εκ του πολεμικου ουτε εκ του εμπορικου ναυτικου, ικανός να εξεσκῆθη προς τακτικήν μάχην του μικρου αυτου σκάφους το πλήρωμα.»

αΌτε όμως ο μεγαλοφυής Μιαούλης, έφορησάς με μόνον το πλοϊόν του, συνήψε το πρώτον μάχην κατά του οθωμανικου στόλου, πάντες εξελάβον ότι το πλήρωμά του συνέκειτο εκ ναυτων Αγγλων μετρημισμένων. Μετά τορσαύτης τάξεως και τέχνης ενανμάχησε.»

αΠερί δε του στρατου της ξηρας, μοι έλεγε, κατά το 1848, ο μακαρίτης στρατηγός Ρόδιος, ύπουργός ών τότε των στρατιωτικών, ότι ή Ελλάς ού μόνον στρατηγόν δεν πχει ικανόν να σχεδιάσῃ και δώσῃ τακτικήν μάχην, άλλ' ουτε αξιωματικόν δυνάμενον να οδηγῆσῃ κατά στρατιωτικὴν τάξιν εν τάγμα απ' Αθηνών μέχρι Θηβών.»

αΟ Καρπισιάκης έμισε, καθά μοι είπέ ποτε αξιωματικός του Γαλλικου επιτελειου, έπεθεόμισσε δε και έτερος αξιωματικός του ιδικοῦμας στρατου, έστρατοπέδευσε περι κτόν Πειραιά κατά τους ακριβεστέρους κανόνας της νεωτάτης και τελειοτέρας όχυρωματικής.»

αΕάν και προς αυτά τα γράμματα, επ' οίς καυχώμεθα ήμεις οι νεώτεροι, στρέψῃ τις το βλέμμα, θέλει εύσει ότι το ποσόν δεν ανταποκρίνεται προς το ποϊόν. Πολλοί μεν οι διηδάσκαλοι, πλείοτεροι δε οι μαθηταί και πλείστα τα διηδασκόμενα μαθήματα, αλλά Κοραήν δεν έχει πλέον ή Ελλάς, ουτε την περι αυτόν πολυμαθῆ χορείαν των κατά την επανάστασιν λογίων της. Έκαστος δε των επίζυτάντων υσοφών άνδρων εκείνης της εποχής, μεταστάς εκ τούτου του βίου, δεν άφῆκεν αντικατάστην, ουτε ο μέγας Οικονόμος ουτε ο Φαρμακίδης ουτε ο Κάϊρης ουτε ο μικρού άποβίωσας Ασύπιος.»

αΟι μαθηταί και οι πολλοί και πολλα διδασκόμενοι, όλίγοι και όλιγα μακθάνουσι εξερχόμενοι των γυμνασίων εν ώ πάντες, οι εκ των πρό της επαναστάσεως σχολείων ύάποθνήσαντες, ήσαν τουλάχιστον καλοί Έλληνισταί. Ζήτημα δε είναι, εάν έχοντες εις τον νουν των τον πλούτον των προγόνων μας, ήτοι την ελληνικήν φιλολογίαν, ήν έξεμάνθανον τότε, δεν ήσαν άνωτεροι και ως προς αυτάς εγκυκλοπαιδικάς γνώσεις των σημερινών σπουδαστών. Όπωσδήποτε πολυ ύπερτέρουν τούτους κατά την πρακτικήν Ηθικήν.»

αΕπί του νεκρου του αιδιμου πατριάρχου Γρηγορίου συνναντώμεναι έρχονται εις αντιπαράθεσιν αι δύο εποχαι, ή σημερινή προς την επί της επαναστάσεως. Εκηδεύθη το

1821, ο επίσημος εκείνος νεκρός εν Οδησσῷ και εξεφώνησεν επικήδειον λόγον ο μέγας Οικονόμος· ανεκομίσθη το 1871 εις Αθήνας το ιερὸν λείψανόν του και εξεφώνησε λόγον ο άγιος Σύρου, άμφοτέροι διαπρέποντες ρήτορες της εποχής των, και έπρῶτος εκπροσωπουντες αυτήν, ο μεν στην του 1821, ο δε την του 1871.»

αΚαι άς μη είρη τις, όπως εξήγησῃ την διαφοράν, ότι ο μέγας Οικονόμος ήτον έκτακτος ρήτωρ. Έκτακτα γεγονότα δεν ύπάρχουσι εν τῷ κόσμῳ, άλλ' εν τη άμαθεία των ανθρώπων.»

αΟ Οικονόμος ήτο φυσικός φυσικώτατος καρπός του άργασμου της Έλληνικής φυλής κατ' εκείνην την εποχήν, όπως και ή σημερινή κατάπτωσις ήμῶν, θέλει άποδειχθῆ, ουτι είναι προϊόν της πολιτικῆς διαφθοράς εις την έκτοτε περιήλθομεν.» (Έπεται συνέχεια).

Λιμός εν Κύπρω.

Εκ Λεμισου της Κυπρου γάρουσι εις τον Νεολόγον της Κωνσταντινουπόλεως τα εξής:

αΟι ρόδοι μου επιλήθεσαν· ή θέσις ήμῶν είναι οϊκτροτάτη· πεινώμεν ήδη άπαντες και ούδαμῶθεν δυνάμεθα να χορτάσωμεν την πείναν ήμῶν. Ο εν ταίς αποθήκαις εύρισκόμενος όλιγιστος σίτος και κριθή σήμεραν αυριον εκλείπει παντελώς και τότε . . . Ο Θεός γένοιτο ίλεως.

Ετην 18/30 του μηνός ήλθον ενταύθα χωρικοί εκ Πάφου περι τους 300, οίτινες επώλησαν παν ό τι ήδύναντο να πωλήσωσι και ήλθον ενταύθα όπως αγοράσωσι σίτον και κριθήν· άλλ' ή έγχώριος άρχή ιδούσα ότι δεν ήσκουν αυτοίς οι εν ταίς αποθήκαις σίτοι και κριθαί, άπηγόρευσε τοίς κατόχοις να πωλώσι τοίς χωρικοίς, θέσασα εν εκάστη αποθήκη κλητήρας προς πρόληψιν πάσης ένδεχομένης ταραχής· την έπιούσταν δε άπηγόρευσε και τοίς πολιταίς την αγοράν σίτου, συθέσασα τοίς σιτοπώλαις να δίδωσι μόνους τοίς άρτοποιοίς, όπως κατασκευάσωσι άρτον δια την αγοράν· προς τούτους δε διάταξεν, όπως εκ των κριθῶν πωλώσι μόνους τοίς Κοζά Λεμισου χωρικοίς από 1—3 κοιλιά· ο αγοράσιων δε χωρικός όφείλει να λαμβάνη εκ της άρχῆς τε σκερέν, όν παρουσιάζων τῷ κριθοπώλῃ λαμβάνει παρ' αυτου το ποσόν της κριθῆς το εν αυτώ διαλαβανόμενον, άνευ δε του ρηθέντος τε σκερέ ούδεις δύναται ν' αγοράσῃ.

αΟ καϊμακάμης Πάφου ιδών την πείναν, υφ' ης καταπόνηχοντο οι κάτοικοι του Κτήματος, περιήλθε τα χωρία του υπ' αυτόν καζά και εισερχόμενος εις τάς οικίας των χωρικών παρ' οίς ήτο πιθανόν να εύρισκῆται σίτος και κριθή, ελάμβανεν εξ αυτών και έστελεν εις Κτήμα, όπως οικονομηθῶσι οι λοιμοκτονοῦντες· εν όλοις όμως τοίς χωρίοις δεν εύρεν ειαυθ 500 μόνον κοιλιά, άτιναν διέβησαν αυτοίς επί μίαν μόνον ήμέραν. Εν τη Σταθά, κώμη της Πάφου, οικογένειά τις μη εύρουσά τι να φάγῃ επί τρείς ήμέρας ήναγκάσθη να βράσῃ σρόσον (τροφήν μόνον των βοών) όπως χορτάτῃ την πείναν αυτης, άλλ' οι φαγόντες εξ αυτου ύπέφερον εκ τρομεράς δυσεντερίας. Εν τινι άλλο χωρίῳ χίρα τις είχε θυγατέρα, ήτις είχε 500 γρ. εις χρυσά εικοσάρραχκα, άτινα εχρησίμευον ως περιλαίμιον κατά τάς εορτάς· ή χίρα μήτηρ αυτης· πάσχουσα συν τοίς λοιποίς πέντε αυτης τέκνοις εκ πείνης την παρεκάλεσε να της τά δώσῃ, όπως αγοράτῃ άρτον, να μη άποθάνωσι της πείνης· μη συγκατατεθείσης όμως της σκληράς ταύτης θυγατρὸς να στερηθῆ των χρυσῶν της, όπως σώσῃ ολόκληρον την λιμοκτονοῦσαν οικογένειάν της, ή δυσχερῆς

ψυχολογικὴν σημασίαν εξελήφθη έχουσα ή χημική του έγκεφάλου σύστασις, ώστε ή παρουσία ενός των χημικῶν του έγκεφάλου στοιχείων, τούτέστι του φωσφόρου, θεωρήθη υπό των κυριώτατος αιτιώδης όρος των της διανοίας εκφάνσεων. Η δοξασία αυτη διετυπώθη επί το υπερβολικώτερον υπό του Μολησχότου δια του άφοριστικου διαγορεύματος άνευ φωσφόρου άδύνατον ή σκέψις». Κατά τους ούτω δοξάζοντας, ο φωσφόρος έστιν ο μέγας ψυχολογικός δραστήρ εν τῷ έγκεφάλῳ. Εκλαδών την θεωρίαν ταύτην εν πάση σπουδαιότητι αληθή ο Φαρβιάχης εν Γερμανία, οκ έδίστασε να ανακηρύξῃ αὐς την αιτίαν της εξασθενήσεως του ήθικου χαρακτήρος των ανθρώπων εν Ευρώπη την ύπερμετρον βρώσιν των γεωμήλων, άτε έμπεριεχόντων όλίγον φωσφόρον». Προς διανοητικὴν δε παλλίγγενεσίαν των λαών και άνύψωσιν του ήθικου φρονήματος της ανθρωπότητος προέτεινεν εν πάση σοβαρότητι την αντί των γεωμήλων χρῆσιν των πίσων, άτε όντων λίαν φωσφορούχου τροφῆς. Είς τάς παραδόξους ταύτας ιδέας έδω την πρώτην άφορμήν ύπόμνημά τι του Couerbe, δι' ου ο Χημικός ούτος έδημοσίευσε τα πορίσματα, άπερ έσχεν εξ ης έποίησε χημικής του έγκεφάλου αναλύσεως. Κατά τον συγγραφέα τουτον ο έγκεφαλος τον μεν εϋ έχόντων την διάνοιν ανθρώπων έμπεριέχει φωσφόρου 2,50 επί τοίς εκατόν, ο των ήλιθιων 1 μέχρις 1,50 και ο των παραφρόνων 4 μέχρις 4,50 ε. ε. Εκ των ήμισα ασφαλῶν τούτων πορισμάτων έτεκμήρατο ο εϊρημιστος Χημικός, ότι εν τη χημική συνθέσει του έγκεφάλου ή μεν έλλειψις της δεούσης ποσότητος του φωσφόρου καταβάλλει τον άνθρωπον σχεδόν εις την τάξιν των άλόγων ζώων, ή δ' εν μείζονι της προσηκούσης ποσότητι παρουσία αυτου, διεγείρουσα το νευρικόν σύστημα, διαταράσσει την λειτουργικὴν άρμονίαν του έγκεφάλου, και ούτω μεθίστησι την διάνοιν εις την οϊκτροτάτην πασῶν των νοσολογικῶν καταστάσεων του ανθρωπίνου οργανισμού, την παραφροσύνην.

Προς την θεωρίαν ταύτην ανθυπηγέθη ή ένστασις ότι ο έγκεφαλος των ήθλιων, οίτινες, βεβαίως, ούδαμῶς δύνανται να θεωρηθῶσιν εξόχως νοήμονα ζῶα, έμπεριέχει πολύν φωσφόρον. Προσέτι ή, υπό του Lassaigne γενομένη χημική ανάλυσις, του έγκεφάλου ανθρώπων παραφρόνων έδειξεν, ότι εν αυτώ ουχ υπήρχε πλείον φωσφόρου ή εν τῷ έγκεφάλῳ των φρενήρων ανθρώπων. Καθ' όλου δ' είπειν, τα υπό του Couerbe δημοσιευθέντα περι της χημικής του έγκεφάλου συστάσεως άνεσκευάσθησαν εντελώς υπό του Fremy. Αλλά ταυτα πάντα ούδαμῶς δικαιολογοῦσι, βεβαίως, το μονομερές της φρενολογικής άρχῆς, ότι εκ μόνων των κατὰ το ποσόν και την διάταξιν διαφορών της έγκεφαλικής ουσίας προέρχονται αι παραλλαγαι της ψυχολογικής του έγκεφάλου λειτουργίας.

Πλην των ειρημένων αντηγέθησαν κατὰ της φρενολογίας· και αι εξής δύο λίαν σπουδαία ένστάσεις· α., ότι το δόγμα τουτο καταστρέφει την ιδέαν της ενότητος του αεγῶν, αντεισάγον άνθ' ενός έγκεφάλου πολλούς, και, β., ότι αίρει το αυτεξούσιον του ανθρώπου δια της άρχῆς ότι εισι σύγγονοι αι τε άγαθαί και αι κακαί ψυχικαί ροπαι του ανυπόστατοι. Η παραδοχή πλείονων ή ενός ψυχικῶν οργάνων εν τῷ έγκεφάλῳ ούδαμῶς αποκλείει την ιδέαν της ψυχικής του ανθρωπου ενότητος· ο έγκεφαλος, και υποτιθέμενου ότι

έστι ψυχολογικῶς άπλοῦν όργανον, μη συγκείμενος εκ πλείονων ή ενός οργάνων, ως δοξάζουσι οι περι τον Gall, — και τουτου, λέγομεν, υποτιθέμενου, έστιν, ουχ ήττον ανατομικῶς σύνθετον όργανον. Ως, λοιπόν, το πολλαπλοῦν των ανατομικῶν του έγκεφάλου μερῶν ούδαμῶς αντίκειται τη ιδέα της ψυχικής ενότητος, ούτω συμβιβάζεται άριστα κατὰ και ή ιδέα, ότι ο έγκεφαλος συνέστηκεν εκ πλείονων ή ενός ψυχολογικῶν οργάνων. Αλλως δε ή ιδέα αυτη ούδαμῶς άντισφύδρα πολεμίου τῷ συστήματι, τούτῳ Flourens δογματίσαντος (επί βάσει τοίς πορίσμασιν, ά έσχεν εκ των πλείονων έγκεφαλων πειραματικῶν αυτου έρευνῶν), ότι ο καθόλου έγκεφαλος έστι ψυχολογικῶς σύνθετος, του μεν κυριῶς έγκεφαλου όντος λειτουργικου οργάνου του λογικου, της δε παρεγκεφαλίδος ύπουργούσης προς κανονισμόν των της μετακινήσεως του σώματος σκοπουσῶν κινήσεων των γυίων, του δε τετραλοφου προς αντίληψιν των ορατικῶν έντυπώσεων. Το ότι δε ή ψυχολογική αυτη του έγκεφάλου διαίρεσις έστι μεγαλομερστέρη και γενικωτέρη ή ή κατὰ το φρενολογικόν σύστημα, τουτο ούδαμῶς μεταβάλλει την ταυτότητα της άρχῆς, ότι αι ψυχικαί εκφάνσεις διαλειτουροῦνται δια πλείονων ή ενός οργάνων, άτε δη κα της αντίληψεως των αισθητηρίων έντυπώσεων, και, κατὰ τινά έποψιν, της ιδύσεως των βαδιστικῶν κινήσεων ούσῶν, ουχ ήττον, ψυχολογικῶν φαινομένων ή τά εις το λογικόν αναγόμενα. Κατά τά ειρημένα, λοιπόν, ή εις πολλα ψυχολογικά όργανα διαίρεσις του έγκεφάλου ούδαμῶς αποκλείει την ψυχικὴν του ανθρωπου ενότητα.

(Έπεται συνέχεια)

μήτηρ ἰδοῦσα ἐν τῶν τέκνων τῆς ἀποθανόν ἐκ τῆς πείνης, ἐφόνευσε τὴν θυγατέρα τῆς, ὅπως λάβῃ τὰ χρήματα, ἵνα σώσῃ δι' αὐτῶν ἐκ τοῦ θανάτου καὶ ἑαυτὴν καὶ τὰ λοιπὰ τέκνα τῆς. Ἰδοὺ ἡ ἀπελπισία καὶ ἡ πείνα μέχρι τίνος βαθμοῦ σκληρότητος δύναται νὰ φέρῃ καὶ αὐτὰς τὰς μητέρας!

Ἐν Ἀδρνακί πατὴρ πολυμελούς οικογενείας μὴ δυνάμενος νὰ διαθρήσῃ ταύτην καὶ ζήτησας τὸ ἔλεος πολλῶν, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἔτεινεν αὐτῷ ἀρωγὸν χεῖρα, ἀπελπισθεὶς ἔδωκεν ἐπὶ τῆς δοκοῦ τοῦ δωματίου σχοινίον δ' οὐ ἀπεπειράθη αὐτοκτονίαν· εὐτυχῶς ὅμως τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ δέσῃ τὸν λαϊμόν του διὰ τοῦ ἀνηρτημένου σχοινίου, ἐν τῶν τέκνων του εἰσελθὼν εἰς τὸ δωματίον καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἤρχισεν νὰ φωνάζῃ· αὐτῷ δὲ ἀκούσαντες οἱ γείτονες ἤλθον καὶ ἠλευθέρωσαν αὐτὸν τοῦ ὀλεθρίου τούτου σκοποῦ του· ἀγνοοῦμεν ὅποιαν πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς τούτου ἀνθρώπου ἔλαβον οἱ δυνάμενοι πολῖται.»

Ὁ ρήτωρ παῖς.

Ἀνταποκριτὴς τῆς ἁ' Ἐφημερίδος, τῆς ἐν Ἀμερικῇ πόλεως Ἀλβανίας, ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ νέον ἀμερικανὸν παῖδα ρήτορα, ὀνόματι Ἠλίαν Βράουν, ἡλικίας πέντε ἐτῶν. Ἰσως φανῇ τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν παράδοξον, ὡς φαίνεται καὶ ἡμῖν, ἀλλ' ὅπως ὁποῦτο μεταφέρωμεν τὴν εἰδήσιν, ὅπως ἀφηγεῖται αὐτὴν ὁ ἀνταποκριτὴς οὗτος. «Αἱ ἀπαγγελίαι αὐτοῦ εἰσὶ, λέγει, πραγματικῶς καταπληκτικαί. Ἰμίλησε πολλάκις δημοσίᾳ ἐνώπιον πολυπληθῶν ἀκροατηρίων, ἀπαγγέλλων τὰ δυσκολώτερα καὶ μακρότερα τεμάχια κατὰ τρόπον ἀνώτερον καὶ αὐτῶν τῶν διακεκριμένων ἡμῶν ρητόρων. Ἐχει πλήρη φωνὴν καὶ λαλεῖ διακεκριμένως καὶ διὰ τῆς ἀκριβεστεράς προφορᾶς· ἡ εὐγλωττία του εἶναι τοιαύτη ἣν ἠδύνατό τις νὰ προσδοκᾷ παρὰ πεπειραμένου ἀρχαίου ρήτορος. Ὁ βλέπων αὐτὸν πείθεται, ὅτι εἶναι τι ὑπερφυσικὸν ἐν ταῖς προσπάθειαις αὐτοῦ. Εἶναι ζωηρὸς παῖς, αἱ δὲ ὁμιλίαι του δὲν φαίνονται προξενούσαι αὐτῷ κόπον, ἀπαγγέλλει ἀπὸ στήθους 250 τεμάχια. Τὸ περιέργον δὲ εἶναι, ὡς ὁ ἀνταποκριτὴς αὐτὸς λέγει, ὅτι οὐδόλως ἐγυμνάσθη, ἀλλ' ἡ ρητορικὴ αὐτῆς ἰκανότης παρήχθη αὐτῷ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἤρχισεν νὰ ὁμιλῇ. Τὰ τεμάχια ὅμως ταῦτα ἀπαγγέλλει, τῷ ἀναγνώσκοντι δις ἢ τρίς, ὅπερ ἀρκεῖ ὅπως τὰ ἀπομνημονεύσῃ ἀκριβεστάτα.

Ταραχώδης συνεδρίασις.

Παιδιάς χάριν μεβερηνεύομεν ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Ἀμερικῆς τὴν περιγραφὴν ταραχώδους σκηνῆς, ἣτις συνέβη κατ' αὐτὰς ἐν τῷ δήμῳ τῆς Σικάγου. «Οἱ γεραροὶ τῆς πόλεως ἐκείνης πατέρες» θὰ ἐξυλοκοποῦντο μέχρι θανάτου, εἰ μὴ ἐσβέννυντο αἴφνης τὰ φῶτα τῶν αἰθουσῶν. Ἐπειδὴ ὁ θόρυβος εἶχε παρῆναι εἰς τὸ ἔπακρον, ὁ δὲ δήμαρχος ἐξύβριζε τοὺς αὐθαδεστεροὺς τῶν δημοτικῶν συμβούλων, ἀναστάς ὁ κ. Κάμπελ εἶπε· «Προσκάλω τὸ συμβούλιον νὰ καταβιβᾷσθαι ἀπὸ τῆς ἐδρας τὸν πρόεδρον διὰ λακτισμῶν· εἶσαι τύραννος, ἀρπαξέ, ἔλεεινός, ὄνειδος καὶ αἰσχος τῆς πόλεως». — Πρόεδρος· θέλεις νὰ καθίσῃς κάτω καὶ νὰ σιωπήσῃς; — Κ. «Σιώπησόν, τύραννε· ἐγὼ εἶμαι πρόεδρος, ἔχω δὲ δικαίωμα νὰ καθίσω ὅπου θέλω». — Ἄλλαι φωναί· ἀρπάσατε τὸν ψεύστην ἀπὸ τῶν αὐτίων· ἀνατινάξατε τὸν ἐγκέφαλον του εἰς τὸν αἴρα! — Πρόεδρος· εἰ μὴ σιωπήσῃς, θὰ διατάξω νὰ σὲ κρατήσωσιν». — Κ. «Τὸ μῆσον, καὶ θὰ μάθῃς τότε τίς εἶμαι ἐγώ». — Πρ. «Χωροφύλακες, συλλάβετε τὸν αὐθάδη». — Κ. «Θὰ καταμελίσω θν ἂν πλησιάζῃ». Ὁ πρόεδρος ὅρῳ ἵνα αὐτὸς ἀρπάσῃ τὸν Κάμπελ ἀπὸ τοῦ λαίμοδετου, ἀλλ' οἱ τούτου φίλοι τὸν ἐμποδίζουσιν· οἱ χωροφύλακες παλινδρομοῦσιν ὠχρίωντες. Τότε δὴ οἱ κύριοι σύμβουλοι διημεῖψαντο κονδύλους, βραπίσματα, κολαφισμοὺς, λακτισμοὺς καὶ ἄλλα παρόμοια εἶδη ἀμερικανικῆς ἀεροφροσύνης· τὸ αἷμα ἔρρεεν ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τῆς ρίνος αὐτῶν, ὅτε φρόνιμός τις διέταξε τοὺς ὑπρέτας νὰ σβέσωσι τὰ φῶτα, αὐτῷ δὲ ἀνεβλήθη ἡ ἀξιάγαστος συνεδρίασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου. (Κλειώ.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐξεδόθη ἡ Ἱστορία τῆς Νήσου Σύρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκ 48 τυπογραφικῶν φύλλων, διηρημένη εἰς δύο μέρη καὶ 58 κεφάλαια, κεκοσμημένη δὲ δι' 8 εἰκόνων, ὧν πέντε ἀρχαίων νομισμάτων. Τιμᾶται διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι συνδρομητὰς δραχ. 5· διὰ τοὺς ἐν ἀλλοδαπῇ φρ. 7. Διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς δραχ. 10. Καὶ εὐρίσκεται παρὰ τῷ δικηγορικῷ γραφεῖω τοῦ ἐκδότου Τ. Ἀμπελά καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλείω Γ. Π. Μαίμου.

Σ. Σ. Π. Περὶ τοῦ ἀξιολόγου τούτου πονήματος, ἐπιφυσασάμεθα νὰ ἐκφέρωμεν τὴν προσήκουσαν κρίσιν, ἅμα διηθώμεν πάντο τὰ μέρη αὐτοῦ· οὐχ ἤττον ἐξ ὅσων μερῶν αὐτοῦ εἶπε ἐπισταμένως εἶτ' ἐπιτροχάδην μέχρι τούδε διηθώμεθα, διὰ δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαρῶμεν τὸν ἐκδότην τῆς

στορίας ταύτης, διότι ἂν οὐχὶ τέλειον τοῦλάχιστον τὸ κρεῖττον τῶν μέχρι τούδε περὶ Σύρου δημοσιευθέντων συρραμμάτων εἶναι ἡ συγγραφή αὕτη, ἣς τὴν ἀπόκτησιν συνιστῶμεν τοῖς φίλοις τῶν τερπνῶν καὶ ὠφελίμων ἀναγνωσμάτων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Παρατηροῦμεν κατ' ἐπανάληψιν τῇ Ἀστυνομίᾳ ὅπως καὶ ἄλλοτε ὅτι ἐκτός τοῦ ὅτι, καθ' ἃ μανθάνομεν, ἰκανὴ ποσότης πυρίτιδος εὐρίσκεται παρὰ τοῖς πωλοῦσιν αὐτὴν, καὶ πετρέλαιον καὶ ἀποθῆκαι τοιούτου πλήρεις ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑπάρχουσιν, ὧν ἡ ἀνάφλεξις πάντοτε προαγγέλλεται ἐπικίνδυνος τῇ πόλει. Περὶ πάντων τούτων χρεὸς ἔχει νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα, ἰδίως δὲ περὶ τῶν κλισίων καὶ μάλιστα ἐκείνου, ὅστις κεῖται ὀπισθεν τῆς οἰκίας Βεζέρη, ἡ σαθρότης τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ὀποίου, ὡς καὶ οἱ παρ' αὐτὴν σεσαθρωμένοι οἰκίσκοι εἶναι οἰονεὶ εὐφλεκτοὶ ὕλη διὰ τὴν παραμικρὰν ἐξαψιν.

Ἐρωτᾶται τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἔχει σκοπὸν εἰσεῖν νὰ ἀναβάλλῃ τὴν οἰκοδομὴν τῶν κελλιῶν τοῦ Ἀγίου Νικολάου; Νομίζομεν ὅτι ἀπὸ παρῆλθον ἤδη οἱ λόγοι δι' οὓς ἐκωλύετο τούτο νὰ προβῇ εἰς ταύτην τὴν οἰκοδομὴν καὶ ἀπεδείχθησαν οὐ μόνον φενάκη ἀλλὰ καὶ φροῦδοι οἱ λόγοι οὓς ἐπρότεινεν εἰς τῶν ἀγίων ἐπιτρόπων, ὅπως ἀναβλήθῃ τὸ ἔργον τούτο μέχρι τούδε, πρέπει αὐτὸ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ὅπως μὴ καθησθῆναι οἱ ἱερεῖς ἐν ὑπαίθρῳ μὴδ' ἐξευτελιζέται τὸ μυστήριον τῆς μετανοίας, γινόμενον εἰς ἀκατάλληλα καὶ ἀνοίκεια πρὸς τὸν ἱερόν αὐτοῦ σκοπὸν μέρη. Ὁ κ. Σταθόπουλος, διακριθεὶς πάντοτε ἐπὶ ζήλῳ καὶ αὐταπαρνήσει εἰς πάσας τὰς μέγχι τούδε ἀνατεθείας αὐτῷ δημοτικῆς λειτουργίας, πεποίθημεν ὅτι θέλει ἐμμεῖν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ αὕτη ἀνάγκη.

Ὀλόκληρον σχεδὸν τὸ προσωπικὸν τοῦ Τελωνείου ἀντεκατεστάθη ἡ ἐτροποποιήθη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Τὸ τοιοῦτον δὲν θέλομεν νὰ ἐπικρίνωμεν, καθὼς ἔργον τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ εἶναι νὰ παύῃ, μεταθέτῃ ἢ διορίζῃ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, νομίζομεν ὅμως ὅτι ἡ ὑπηρεσία βλάπτεται ἢ ὅταν παύονται ἀνευ λόγου τίμοι καὶ ἰκανοὶ ὑπάλληλοι, ἢ ὅταν ἅπαντες ἀντικαθίστῶνται διὰ μιᾶς καὶ οὐχὶ βαθμηδόν, ὅπως οἱ νεωστὶ διοριζόμενοι εἰσάγωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὁδηγοῦνται ὑπὸ τῶν ἐμπειροτέρων εἰς τὰ καθήκοντά των, καὶ οὕτω μὴ ἐπέρχεται χρονισμὸς καὶ προσκόμματα εἰς τὸν ῥοῦν τῆς ὑπηρεσίας.

Μεταφρασθέν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ τὸ ἀξιόλογον δράμα τοῦ Γοθόλδου Βορράϊμ Δέσιγκ «Αἰμιλία Γαλόττη», τὸ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ καθ' ἡμᾶς θεάτρου κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἐπιτυχῶς διδασθέν, πωλεῖται ἀντὶ δραχμῶν 2,50. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀγοράσωσιν αὐτὸ διευθυνθήτωσαν εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς συναδέλφου «Πατρίδος».

Αἱ ὠμολογημέναι πρόοδοι τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης Ἑλληνικῆς Εὐεργετικῆς Τραπεζῆς «Πανδώρας», αἱ ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος ἰσολογισμοῦ αὐτῆς τοῦ π. ἔ. ἀποδειχθεῖσαι, ἐνεθάρρουν τὸν διευθυντὴν αὐτῆς, ἐγκρίσει τῶν μετόχων καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, νὰ προβῇ σύμφωνα πρὸς τὸ ἀπὸ 14 Μαρτίου ἔ. ἔ. β. διάταγμα εἰς τὴν ἐνέργειαν δανείου ἑκατὸν χιλιάδων φράγκων, διαιρουμένου εἰς πεντακισχιλίας ὀμολογίας, ἐκάστης εἴκοσι φράγκων τιμωμένης, καὶ ἐξοφληθσομένης ἐντὸς ἐπτὰ ἐτῶν διὰ κληρώσεως μετὰ ἀμοιβῆς τινός διὰ τοὺς 10 πρώτους ἀριθμοὺς τῶν ἐτησίως ἐκκυβευμένων ὀμολογιῶν καὶ τόκου ἐτησίου 6 ταῖς 0/0 ὑπὲρ ἐκάστης αὐτῶν.

Τὸ δάνειον τοῦτο σκοποῦν νὰ ἐνισχύσῃ πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐπιχείρησιν θεωρεῖται ἀσφαλὲς καθ' ὃ ἐξησφαλισμένου αὐτοῦ τε καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ διὰ τῆς περιουσίας τῆς εἰρημένης τραπέζης· οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μεθεξῶσιν αὐτοῦ ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν διευθυντὴν αὐτῆς κ. Ν. Γ. Νικολιάδην ἢ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ πράκτορας αὐτῆς.

Τὸ συμβούλιον τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας, συμμορφούμενον πρὸς τοὺς ὅρους τῆς νέας συμβάσεως, διέταξε νὰ προσομιλῆται τοῦ λοιποῦ εἰς Λιμένιον τῆς Μάνης τὸ ἀτμοκίνητον τοῦ γύρου τῆς Πελοποννήσου.

Τὰ πολιτικὰ τῆς πρωτευούσης εὐρίσκονται εἰς τὸ αὐτὸ πάντοτε σημεῖον τῆς ἀβεβαιότητος. Ὅσα δὲ ἐφημερίδες τινὲς γράφουσι περὶ ἐνώσεως τοῦ αὐλικοῦ κόμματος μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ καὶ περὶ ἄλλων τινῶν εἰσὶν ἀδεσποτα. Διότι οὔτε αὐλικὸν κόμμα ὑπάρχει, οὔτε αὐλικοὶ βουλευταί, οὔτε ἀνάπλασις τῶν κομμάτων. Πάντες μένουσιν εἰς τὴν ἦσαν θέσιν τὴν ὅποιαν θέλει καθαρῶς ἢ κατ' αὐτὰς συνεργουμένη βουλή.

Τῇ ἐπιμόνῳ προσπάθειᾳ τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας Ἀθηνῶν ἀνεκαλύφθη ὁ αὐτουργὸς καὶ οἱ συνεργοὶ τῆς ἐν Πειραιεὶ ἐσχάτως λαθούσης χώραν σπουδαίας κλοπῆς. Αὐτουργὸς εἶναι ὁ τῆς πίστεως τοῦ κυρίου ἀργυραμοιβοῦ Σακουνακῆ ἀπολαύων ὑπάλληλός του, συνεργοὶ δὲ διάφορα ἄλλα πρόσωπα καὶ τινες συγγενεὶς του. Ἀπὸ οὗτος παρεδόκα τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν κλαπέντων χρημάτων 22,300

περίπου χιλιάδας δραχμῶν εἰς τινὰ τῶν ἐνταῦθα εὐποληπτῶν συγγενῶν του, μετέβη εἰς τι παρὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰμνητοῦ ποιμιστάσιον, ἐκείθεν δὲ εἰς Θήβας. Ἐν τούτοις τὰ ἔχνη του ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας· προχθὲς δὲ μεταδάντες εἰς Θήβας ὁ γραμματεὺς τῆς Διευθύνσεως κ. Μπουκλάκος, ὁ ὑπαστυνόμος Πατύχας καὶ ὁ ἀνακριτὴς Κριεζῆς συνέλαβον αὐτὸν, καὶ μετήνεγκον εἰς τὰς φυλακάς.

Ἐκ Παρισίων καὶ Λονδίνου ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ Σερράνος ἤλθεν δῆθεν εἰς μυστικὰς διαπραγματεύσεις πρὸς τὸν Δὸν Κάρλον ἵνα τὸν ἀναγνωρίσῃ ὡς συνταγματικὸν βασιλέα τῆς Ἰσπανίας. Ὅτι ὁ Σερράνος πολλὰς διεγείρει ὑποψίας, οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν· ἀλλὰ τότε πρὸς τί βίβονιδυνεῖς τὴν ὑπαρξίν του παροτρύνωμεν ἀφ' ἑππου τὸν στρατὸν καὶ ἡγούμενος τούτου ἐν τῷ μέσῳ τῶν καρλιστικῶν μύθρων; Τούτο μόνον ὑπάρχει βέβαιον (ἐπιλέγει ὁ προμνημονευθεὶς ἀνταποκριτὴς) ὅτι πολυχῶ ἐπικρατεῖ μεγάλη κατὰ τοῦ Σερράνου δυσπιστία, αὐτὸς δὲ ὁ ἐχέμυθος καὶ δοξομανὴς μάχεται περὶ ἰδίων καὶ εἰσεῖτι ἀγνώστων τοῖς ἄλλοις σκοπῶν.

Περὶ τῶν ἰσπανικῶν πραγμάτων ὁ ἐκ Santander ἀνταποκριτὴς τῆς Pall Mall Gazette ἔγραφε τῇ 30 Μαρτίου. «Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψω τὸ ἐνταῦθα ἐπικρατοῦν αἰσθημα αἱ ἀρχαὶ σιωπῶσιν, οἱ δὲ πολῖται γι. ὠσκουσιν ἀπλῶς ὅτι μετὰ ἐξαήμερους ἀγῶνας ὁ στρατὸς δὲν ἴσχυε νὰ προχωρήσῃ, διότι οἱ Καρλισταὶ τῷ ἀπέφραξαν δι' ὀχυρωμάτων τὴν ὁδὸν· πολλὰς καταχρήσεις ἐπραξαν οἱ ἐργολάβοι τοῦ χορίου κρέστος καὶ τῶν διπύρων, ἅτινα, διὰ τὴν φαύλην ποιότητα προεξένησαν πυρετοὺς· τὰ πλεῖστα τραύματα τοῦ δυστυχοῦς στρατοῦ προέχονται ἀπὸ τῶν σιδηρῶν τροχῶν, οὓς οἱ Καρλισταὶ ἀποσπᾶσιν ἀπὸ τῆς τυχούσης σιδηροδρομικῆς ἀμαξῆς καὶ μετὰ μεγάλης ὀρυθῆς ἀφίνοσιν κατὰ τῶν κρημνῶν οὓς ἀγωνίζονται νὰ ἀναβῶσιν οἱ δημοκρατικοί. Κατηφὴς ἐγένετο ὁ λαὸς ἐν Μαδρίτῃ ἀκούσας τὰς μεγάλας ζημίας καὶ τὴν μικρὰν πρόσδον τοῦ Σερράνου, ὅστις ἔγραψε τοῖς οἰκείοις του ὅτι ἀνεκρὸς ἡ ζῶν θὰ εἰσελάσῃ εἰς Βιθόαν. Ἐὰν μὴ ἡγωνίζοντο μετὰ λύσσης καὶ ἀπογνώσεως οἱ Καρλισταὶ δὲν θὰ ἀπέκρουον τὰς ἐφόδους τοῦ Κόμα καὶ τοῦ Ρ. Βερα. Σύνωμος μὲν φαίνεται ὁ Σερράνος πρὸς τοὺς διαλεγόμενους αὐτῷ ἀξιοματικούς, ἀγανακτοῦσι δὲ καὶ στρατιωτικὰ βιάποντες ἐνώπιον αὐτῶν προσκόμματα ἀνυπέβλητα. Οἱ Καρλισταὶ γινώσκουσιν ἀκριβῶς τὸν ποικίλον σχηματισμὸν τοῦ ἐδάφους, ἀναπιδῶσιν ὡς αἶγες καὶ βροχηδὸν ἐξακοντίζουσι τὰς σφαῖρας τῶν δὲν ἐξέλιπεν ὅμως εἰσεῖτι ἡ τελευταία ἐλπίς ὅτι θὰ διαλυθῇ ἡ τῆς Βιθόας πολιορκία».

Μετὰ τὴν εἰς Μαδρίτην ἐπιστροφὴν τοῦ Σερράνου αἱ τῶν δημοκρατικῶν ἐφοδοὶ διεκόπησαν ἐπὶ χρόνον ἀρίστην, διότι ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ ἔσπευσαν οἱ Καρλισταὶ νὰ ὀχυρωθῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον τὰς ἄλλως ἀπορθητοὺς θέσεις τῶν ὄσπε, καὶ διπλάσιον στρατοῦ ἀριθμὸν ἐὰν εἶχεν ὁ Σερράνος, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διαλύσῃ τὴν τῆς Βιθόας πολιορκίαν πρὸ τῆς παρελεύσεως τεσσάρων ἢ πέντε ἡβδομάδων. Ἡ βομβολόγησις κατὰ τοῦ Pedro de Abanto ἐνεργεῖται βραδέως· «ἔνεκεν ἀνέμου καὶ βροχῆς, ἀδρανεῖ δὲ καὶ ὁ στόλος «ἔνεκεν διαρκοῦς τρικυμίας». Οὐδὲν θαυμαστὸν ἐπομένως ὅτι καὶ αἰσιόδοξοι καὶ ἀπαισιόδοξοι ἐν Ἰσπανίᾳ ὑποπεύουσιν ὅτι κρύφα βραδύργεταί μετὰ τι κακόν. Κατὰ τὰς ἐκ Βαζκελῶνης εἰδήσεις ἐπικρατεῖ αὐτῶν μεγάλη κατήφεια καὶ ἀθυμία· ἀκούοντες οἱ κάτοικοι τῶν Καρλιστῶν τὰς ἀπώλειας δὲν ἐπιχειρεακοῦσιν, ἀλλὰ στεναίνοντες λέγουσιν ἐπὶ τέλους εἶμεθα πάντες ἀδελφοὶ καὶ Ἰσπανοί.» Ἐν Καταλωνίᾳ ὁ ἐμφύλιος πόλεμος διεκόπη· ἡ λύσις τῆς ἐρίδος ἐξήρηται ἀπὸ μόνης τῆς Βιθόας, εἰς τὴν ἀπανταχῶθεν τῆς Χερσονήσου στρέφουσιν τὴν διάνοιαν οἱ φιλοπάτριδες.

Ὁ Σερράνος, ὀλίγας ὥρας πρὶν ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐφόδον εἰς Pedro de Abanto, ἐπόμενος εἰς τὸ παράδειγμα τοῦ στρατηγοῦ Δυκρῶ, ἐδήλωσεν ἐν τῇ προκηρῦξει του ὅτι ἡ ἡρὰ διέλυε τὴν πολιορκίαν τῆς Βιθόας, ἢ θὰ ἐπικρατεῖτο εἰς Μαδρίτην νεκρὸς. Ἐν τούτοις ἐπανῆλθεν αὐτὸς ζῶν. Οἱ ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν Καρλιστῶν ἀνταποκριταὶ ὀνειδιζοῦσιν αὐτῷ μεγάλην ἀνικανότητα καὶ τὸν σκόπτουσι πολυτρόπως. Ἐὰν ὁ Σερράνος (λέγουσι) συνήθροζε τῇ 20 Μαρτίου ἀπάσας τὰς δυνάμεις του καὶ στρεφόμενος πρὸς νότον ἀπέθετε τὸν βασιλικὸν στρατὸν (!) ἐκ τῆς ἐκ Πορτογαλλίας ἀγούσης ὁδοῦ, ὁ θείαμβός του θὰ ἦτο παντελής. . . Εἶναι ἀδύνατον νὰ εὕρῃ ἡ Ἰσπανία τοσοῦτα χρήματα ὥστε νὰ δαπανᾷ καθ' ἐκάστην 5—6 ἑκατομμύρια ρεαλίων πρὸς διατήρησιν τοῦ στρατοῦ. Τίς θὰ ἀποτίσῃ ἐπὶ τέλους τὰ ἀναλώματα τοῦ πολέμου; Ὁ Δὸν Κάρλος ἑσβῶν οὐχὶ, διότι ἀτυχεῖων μεταβαίνει εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ζῆ ἰδιώτης· ἀλλ' οὐδὲ αἱ βασικαὶ ἐπαρχαὶ μετὰ τῆς Ναβάρρας· τούτο τὸ περὶ χρημάτων ζήτημα θὰ ἀναγκάσῃ θάττον ἢ βράδιον τὴν ἐθνικὴν κυβέρνησιν νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς τὸν Δὸν Κάρλον. Αἱ λεγόμενα ὅμως διαπραγματεύσεις ἡ ὑπῆρξαν μῦθοι τῶν Καρλιστῶν ἢ καὶ ἀρξάμεναι ἀπέτυχον, διότι, κατὰ τὰ νεώτατα τηλεγραφήματα, αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπανελήφθησαν ἐκατέρωθεν σφοδρότερον.

Τῇ 12 Μαρτίου τὸ ἐν Βερσαλλίᾳ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακμαῶν, παμψηφεὶ συνεφώνησε νὰ λάβῃ μέτρα αὐστηρὰ κατὰ τῶν οἰωνδῆποτε ἀντιπάλων τοῦ καθεστώτος. Ἔστειλεν ἐπομένως παρανετικὴν διακήρυξιν πρὸς τὸ ὄργανον τῶν σφόδρα σαμβοριστῶν «Ἐ

ΦΙΛΟΠΤΟΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Συμφώνως με τα άρθρα 17 και 23 του καταστατικού, καλούμεν τους κυρίους Έταίρους εις τακτικήν Γενικήν Συνέλευσιν, την προσεχῆ Κυριακὴν 14ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 3ην Μ. Μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Λέσχης αἱ Ἑλλάς» ὅπου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον θέλει δώσει λόγον τῆς διαχειρίσεώς του, καὶ θέλουν συζητηθῆ διάφορα σπουδαῖα ἀντικείμενα ἀφορῶντα τὴν ἑταιρίαν. Εἰδοποιῶνται οἱ Κύριοι Έταῖροι ὅτι κατὰ τὸ καταστατικὸν ἡ συνέλευσις θεωρεῖται πλήρης ἔσα μέλη καὶ ἀνῆθελον παρευρεθῆ.

Ἐρμούπολις τὴν 11 Ἀπριλίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος

N. K. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ «Η ΟΜΟΝΟΙΑ.»

Ἐπειδὴ τὴν προσεχῆ δευτέραν, 15ην τρέχοντος μηνὸς Ἀπριλίου, συγκροτεῖται Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς ἀσφαλιστικῆς καὶ προεξοφλητικῆς ἑταιρίας αἱ Ὁμόνοια» πλείστοι δὲ τῶν μετόχων τῆς Βαμβακουργικῆς Ἑταιρίας εἰσι καὶ μέτοχοι τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας, καὶ ἐκ τούτου καθίσταται δύσκολος ἡ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ τῶν δύο Ἑταιριῶν συγκρότησις συνέλευσεων, τῇ ἐπιθυμία πολλῶν Κυρίων μετόχων, καὶ ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ τῆς Ἑταιρίας συμβουλίου ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἑλλην. Βαμβακουργικῆς Ἑταιρίας αἱ Ὁμόνοια» ἀναβάλλεται διὰ τὴν κατόπιν ἐβδομάδα, καὶ συγκροτηθῆσεται τὴν 22 Ἀπριλίου τρέχοντος, ἡμέραν δευτέραν, περὶ ὥραν 3 Μ. Μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐργοστασίου τῆς Ἑταιρίας. (Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρίας.)

Εἰς τὸ καπνοπωλεῖον τοῦ κ. Ξενοφῶντος Σώκου πωλοῦνται χονδρικῶς καὶ λιανικῶς διαφόρων εἰδῶν καπνὰ Τουρκικὰ καὶ Ἑλληνικὰ ἀρίστης ποιότητος. Οἱ πολυπράγμονες περὶ τὸ εὐαρέστως καπνίζειν, προσερχόμενοι, ἄς ᾔναι βέβαιοι ὅτι θέλουσι μείνη λίαν εὐχαριστημένοι. Ὁ κ. Σώκος ἠνέωξε καὶ παράρτημα τοῦ καταστήματός του παρὰ τὴν πλατείαν Λεουτσάκου εἰς ὃ πωλοῦνται ἀρίστης ποιότητος καπνὰ.

Αἱ εἰς θέσιν Σταυροῦ, κείμεναι ἐξοχικαὶ οἰκίαι τοῦ κ. I. M. Μαζίου ἐνοικιάζονται. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἡ εἰς χωρίον Μάννα ἐξοχικὴ οἰκία τοῦ κ. Δ. Δάρα ἐνοικιάζεται. Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸν ἴδιον.

Ἐνοικιάζονται τρεῖς ἀποθηκαὶ κείμεναι ὀπισθεν τοῦ Παντοπωλείου καὶ κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Νικολάου Ε. Ἀδάμ. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν συνοικίαν Βαποριῶν οἰκία τοῦ κ. Α. Ταμβάκου ἐνοικιάζεται τὸ πρῶτον ἢ καὶ τὸ δεύτερον τμήμα· οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν συνενοηθῆτωσαν μετὰ τοῦ ἰδίου.

Ἐνοικιάζεται ἡ εἰς χωρίον Ἐπισκοπεῖον ἐξοχικὴ οἰκία τῶν κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Δημητρίου Παπᾶ, συγκαίμενη ἐκ μιᾶς αἰθούσης, δύο δωματίων, μαγειρείου, προαυλίου καὶ δεξαμενῆς. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσι ταύτην ἀποταθῆτωσαν πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Παπᾶ ἢ εἰς ἡμᾶς.

Ἄριθ. 66. Δεσποινὸς χήρας Γεωργίου Κουτζοδόνη, κατοικοῦ ταῦθα καὶ τοῦ Δημητρίου Παππανικολῆ, κατοικοῦ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν πίσης διαμένοντος ἡδὴ διατελῶν κλητὴρ Μιχαὴλ δοθείσης μοι πληρεξούσιον Γεροντάκης, δηλοποιεῖ ὅτι τῆτος ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν ὀκτακόσια ὀγδοήκοντα πέντε καὶ ἀπὸ δεκάτου χήρας Γεωργίου Κουτζοδόνη, ὡς ἐμφαίνει ἡ τῆς τρίτης Δεκεμβρίου τοῦ δόντη, ὡς ἐμφαίνει ἡ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἀντιγράφου παραπόδας ἐβδομηχοστοῦ τρίτου ἔτους, παρούσης προσαρτωμένη ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀριθμὸν 63 καὶ ἀπὸ ἑμπορ. Τμήματος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς μεταξύ τῆς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Δηλοποιῆσ. πλειστηριασμοῦ. Ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ πίσης διαμένοντος ἡδὴ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν Κέρκυραν, καὶ συνεπείᾳ διατελῶν κλητὴρ Μιχαὴλ δοθείσης μοι πληρεξούσιον Γεροντάκης, δηλοποιεῖ ὅτι τῆτος ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν ὀκτακόσια ὀγδοήκοντα πέντε καὶ ἀπὸ δεκάτου χήρας Γεωργίου Κουτζοδόνη, ὡς ἐμφαίνει ἡ τῆς τρίτης Δεκεμβρίου τοῦ δόντη, ὡς ἐμφαίνει ἡ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἀντιγράφου παραπόδας ἐβδομηχοστοῦ τρίτου ἔτους, παρούσης προσαρτωμένη ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀριθμὸν 63 καὶ ἀπὸ ἑμπορ. Τμήματος τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς μεταξύ τῆς

ὁ τοῦ Κυρίου λόγος περὶ τῆς ἐνόητος τῆς ποιμένης καὶ τοῦ ποιμενος. Οἶκοθεν δὲ νοεῖται ὅτι αἱ ἡμέτεροι παραχωρήσεις οὐδὲν ἔχουσι κύρος ὀριστικῶν ἀρχῶν οὐδὲ ἐπιδοκιμασθῶσιν ὑπὸ τῆς προσεχούσης συνόδου. Ἐν τούτοις ἀδιάσειστον ἔχομεν πεποιθῆσθαι ὅτι δὲν θὰ ματαιωθῶσιν οἱ ἡμέτεροι ἀγῶνες, καθ' ὅσον καὶ νῦν ἐνεργοῦμεν καὶ συνδιασκεπτόμεθα τῇ ἐπιγνώσει, ἀδεία καὶ συναίνεσει τοῦ ἡμετέρου ἀρχιεπισκόπου Ρεῖγσει, ἀδεία καὶ συναίνεσει τοῦ ἡμετέρου ἀρχιεπισκόπου Ρεῖγσει. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δὲν χρῆζει σχολίων· εἶναι ζωντανὴ ἀπόδειξις τῆς δραστηριότητος τῶν Ῥώσων καὶ τῆς ἠαθυμίας τῶν Ἑλλήνων κληρικῶν. (Κλειῶ)

Κύριε συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 151 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας ἀνέγνω διατριβὴν τινὰ φίλου τινὸς κρυπτομένου ὅμως ὑπὸ τὸ ψήφιον Δ. καὶ γνωστοῦ μου ὄντος. Ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ ῤηθῆσῃ διατριβῇ πολλὰ χρῆζον συζητήσεως καὶ ἀπαντήσεως, διὰ τοῦτο προσκαλῶ τὸν ἐντιμον διατριβογράφον ἵνα εὐαρεστούμενος μοὶ διακοινώσῃ τὸ ὄνομά του ὅπως τῷ ἀπαντήσω προπόντως εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, διότι δὲν δύναμαι νὰ ἀνεχθῶ ὕβρεις καὶ ψεῦδη καταπτόμενα τῆς ὑπολήψεως τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ἑταιρίας, διότι τὸ ἀπατᾶν μὲν τις ἑαυτὸν εὐκολον ἐστὶ, τὸ ἀπατᾶν ὅμως ἄλλους καὶ συκοφαντῆ αὐτοῦς ἐστὶ δύσκολον.

Ταῦτα εὐαρεστηθῆτε ἵνα καταχωρήσῃτε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας ὑπευθύνον καὶ ἐπιόμου ὄντος διὰ πᾶσαν περαιτέρω συζητήσιν μετὰ τοῦ φαινομένου ἀγνώστου διατριβογράφου.

Σύρος τὴν 10 Ἀπριλίου 1873.

Π. I. Π. ΡΑΛΛΗΣ.

Κύριε συντάκτα τῆς ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Ἀνέγνωσα πρό τινος εἰς τὰς ἐγγυήσεις ἐφημερίδας ἔπαινον τινὰ τοῦ κ. Πιπίνου ὑπὲρ τοῦ σχοινοποιεῖου τῶν κ. κ. Γλύκα καὶ εἰς συμπλήρωσιν αὐτοῦ σὰς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε ὅτι καὶ ἐγὼ ἔχω δικαίαν ἀφορμὴν νὰ ἐκφράσω τὰ συγχαρητήριά μου ὑπὲρ τῶν κ. κ. Γλύκα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προϊόντων τοῦ ἐργοστασίου των, καθόσον ἐν τῶν πλοίων μου βυθίσθεν κατὰ τὸ Ἡράκλειον Κρήτης, ὅτε ἐπεχείρησαν τὴν ἀνέλκυσιν αὐτοῦ οἱ πρὸς τοῦτο ἐργαζόμενοι παρητήρησαν ὅτι οὐδὲν τῶν ἄλλων σχοινίων τῶν ὑπ' αὐτοῦ προσδεθέντων ἀντέσχεν εἰς τὴν ἀνέλκυσίν του καὶ μόνον ἐν ἐκ τῶν τοῦ εἰρημένου ἐργοστασίου ἤρκεσε νὰ ἀναβιβάσῃ αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἐκ βᾶθους ἰκανοῦ. Ἐπομένως καθῆκον εὐσυνειδητοῦς θεωρῶ νὰ δημοσιεύσω τὸ τοιοῦτον πρὸς γνῶσιν τῶν τοιαῦτα εἶδη προμηθευμένων, ὅπως προτιμῶσι παντὸς ἄλλου καταστήματος τὰ σχοινία τῶν κ. κ. Γλύκα.

Δεξασθε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἰδιαιτέρας πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Σύρῳ τῇ 10 Ἀπριλίου 1874.

Z. ΚΑΛΒΟΚΟΡΕΣΗΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ

ΔΑΝΕΙΟΝ

ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Εὐεργετικῆς Τραπεζῆς

«Η ΠΑΝΔΩΡΑ.»

Ἐνεργούμενον δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Μαρτίου 1874

B. Διατάγματος.

Σκοπός, — ἡ ἐντίχρσις πίσης βιοποριστικῆς ἐπιχειρήσεως, διὰ χορηγήσεως δανείων ἐπὶ τόκῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΦΡΑΓΚΑ 100,000

Διαιρούμενον εἰς ὁμόλογα τῆς δανειζομένης Τραπεζῆς

PENTE ΧΙΛΙΑΔΑΣ

πρὸς ΦΡΑΓΚΑ ΕΙΚΟΣΙΝ ἑκαστον.

Ἐκτὸς τοῦ ἀντιτίμου τούτου τῶν ὁμολόγων, καταβληθῆσονται ἐπίσης παρὰ τῶν ἀγοραστῶν καὶ φρ. 2 διὰ πᾶν ὁμόλογον, ἀντὶ τῶν δοθησομένων ἀμοιβῶν.

Ἡ δανειζομένη Τράπεζα ἐξασφαλίζει τὸ κεφάλαιον τούτου, τοὺς τόκους αὐτοῦ καὶ τὰς ἀμοιβὰς, διὰ τῆς περιουσίας τῆς.

Αἱ ὁμολογίαι αὗται ἐξοφληθῆσονται ἐν τῷ διαστήματι ἐπτὰ ἐτῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ 1874, καὶ ληγόντων τῷ 1880, ταυτοχρόνως δηλονότι μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀ. περιόδου τῆς δανειζομένης Τραπεζῆς.

Διάρκεια πρὸς ἐκποίησιν τῶν ὁμολογιῶν τούτων ὀρίζονται μῆνες τέσσαρες ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος δανείου, κατὰ δὲ τὴν λήξιν αὐτῶν, ἐξακολουθεῖ μὲν ἡ πώλησις τῶν τυχόν ἀδιαθέτων ὁμολογιῶν ἀλλ' οἱ τότε ἀγορασταὶ θέλουν πληρῶναι ἐκτὸς τῶν φρ. 22 καὶ τόκον 6 0/0 ἐτησίως, διὰ πᾶσαν ὑπερημέριαν, λογιζομένην ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐξαμῆνου προθεσμίας.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρος τὴν 10 Ἀπριλίου 1874.

Ὁ διευθυντῆς

N. Γ. ΝΙΚΟΛΙΑΔΗΣ.

«Βασίνα» καὶ πρὸς τὸ πᾶν μετριωροστερίων βασιλικῶν αἱ Ἐλευθερίων, ἐν ἧ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπεφαινότο τάδε· καὶ εἰρημέναι ἐφημερίδες διημφισβήτησαν τὸν ἀμετάκλητον χαρακτήρα τῆς ἔξουσας, ἣν ὁ ἀπὸ 20 νοεμβρίου νόμος ἐχορήγησεν εἰς τὸν στρατάρχην Μακμαῶν ἐπὶ μίαν ὄλην ἐπταετίαν, διότι εἶπον διαρρήθην ἀπὸ ἀμετακίνητον τοῦ στρατάρχου θὰ ἦτο ἡ παραίτησις τῆς ἐθνικῆς συνέλευσεως. Ἐ τὸ τοιοῦτον ὕψος ἀντίκειται προφανῶς εἰς τε τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ προμνημονευθέντος νόμου· ὅσαι τῶν ἐφημερίδων ἐξακολουθήσασιν μετερχόμεναι παρόμοιον ὕψος θὰ ἐκτεθῶσιν εἰς αὐστηρὰν ποινήν, ἣν περὶ πλείστον ποιεῖται ἡ κυβέρνησις νὰ προλάβῃ. Συνεπεία τῶν διακοινώσεων τούτων αἱ δύο ἀποχωρήσεις τῆς ἄρκας δεξιάς καὶ τῶν βασιλοφρόνων πνεύσι μένεα κατὰ τοῦ Μακμαῶν καὶ τοῦ Βρολύ, ἀφ' ὅτου μάλιστα καὶ ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς Δεπεῦρ προσεκάλεσε δι' ἐγκυκλίου τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ καταδιώκωσι δικαστικῶς τὰς τοιαύτας βλασφημίας ἐφημερίδας.

Ἐν μιᾷ κώμῃ τῆς πρωσσικῆς Σιλεσίας ἐφυλακίσθησαν κατ' αὐτὰς δύο ἱερεῖς, εἰς νεωκόρος, τέσσαρες γυναῖκες καὶ δώδεκα ἄνδρες ἐνεκεν στάσεως, ἣν διενήργησαν παρὰ τοῖς μαθηταῖς τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ὁ τὴν ἀναμαρτησίαν τοῦ Πάπα διδάσκων νεωκόρος, καίπερ παυθεὶς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, ἐξήκολούθησε διδάσκων τοὺς παῖδας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐλθόντες δὲ ἵνα κρατήσωσιν αὐτὸν τέσσαρες ἀστυνομικὴ κλητήρες, κατελιθοβολήθησαν ὑπὸ 400 φανατικῶν παιδιῶν καὶ μόλις ἐσώθησαν καταφυγόντες εἰς κληθῆν ἣν ὁ δχλος ἐβουλεύθη ἀμέσως νὰ παραδώσῃ εἰς τὰς φλόγας. Τὸ ἱππικὸν διέλυσε τοὺς ταραξίας.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν 14 Ἀπριλίου συνεδριάσει τῆς γερμανικῆς βουλῆς ὁ στρατάρχης Μόλτκε ἠγόρευσε πάλιν διὰ μακρὸν ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς παρασκευῆς τῆς Γερμανίας. Ἡμία κραταιὰ Γερμανία (εἶπεν) ἐν τῷ μέσῳ τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ καλλίστη τῆς εἰρήνης ἐγγύησις· ἀπέαντι τῶν φιλεκδικῶν κραυγῶν τῶν Γάλλων, πρέπει νὰ ἔχωμεν πάντοτε τὴν γαῖρα ἐπὶ τοῦ ξίφους. Ἡ δὲ βουλὴ ἐνέκρινε τὸ νομοσχέδιον τῆς κυβερνήσεως.

Εἰς τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας ἐμποιοῦσι μεγάλας ὑπανοίας· αἱ πολεμικαὶ παρασκευαὶ τῆς Γαλλίας. Ὁ στρατάρχης Μακμαῶν διέταξε, λέγουσι, νὰ καταρτισθῶσιν ἐντὸς τοῦ Μαΐου πέντε μεγάλα στρατόπεδα ἐκ 400,000 ἀνδρῶν χάριν ἀκρίσεως.

Λονδῖνον, 4/16 Ἀπριλίου. — Ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν καθυπέβαλε τὴν οἰκονομικὴν ἐκθεσιν, ἐξ ἧς προκύπτει πλεόνασμα 5 1/2 ἑκατομμυρίων λιβρῶν. Ὁ ὑπουργὸς προέτεινε τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ζαχαρέως καὶ ἐπὶ τῶν ἱππων καὶ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς. Τὸ Κοινοβούλιον ἐνέκρινε τὰς προτάσεις.

Γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι οἱ ἐν Γερμανίᾳ Παλααιοκαθολικοὶ συνέστησαν προπολοῦ ἐπιτροπὴν, μέλλουσαν νὰ σκεπθῆ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως τῶν μετὰ τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας. Περὶ τὰ τέλη ἰανουαρίου 1874 ὁ περιώνυμος κληγῆτῆς Σούλτε παρεκάλεσε δι' ἐπιστολῆς τὴν ἐν Πετροπόλει «Ἑταιρίαν τῶν φίλων τοῦ πνευματικοῦ Φωτιστοῦ» νὰ συστήσῃ καὶ αὕτη εἰδικὴν ἐπὶ τοῦ θέματος ἐπιτροπὴν, ἔλαβε δὲ μετ' ὀλίγα· ἡμέρας φιλοφρονησάτην ἀπάντησιν καὶ τὸ διάγραμμα τῶν οἰκείων θεολογικῶν, ζητημάτων, εἰς ἃ ὤφειλον νὰ ἐγκύψωσιν οἱ ἐκπύρωθεν λόγιοι καὶ κληρικοί. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐν Γερμανίᾳ Παλααιοκαθολικῶν K. Langen διεβ ἕσπεν ἀρτίως τοῖς ἐν Πετροπόλει τὸ ἐξῆς εὐχαριστήριον γράμμα· Ἀμετὰ χαρᾶς πολλῆς, ἀξιώτιμοι Κύριοι, καὶ οὐχὶ ἀνευ ἐλπίδος περὶ τῆς τελικῆς ἐπιτυχίας τῶν ἡμετέρων κοινῶν πόθων καὶ προσπαθειῶν ἐκομισάμεθα τὴν ἐπιστολὴν μετὰ τοῦ ἐπισυνημένου διαγράμματος τῶν θεολογικῶν θέσεων. Καὶ ἡμεῖς θὰ ἐμακαρίζομεν ἑαυτοὺς, ἐὰν ἠξιοῦμεθα νὰ συντελέσωμεν ὅπως ὅποτε εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐνώσεως τῶν δύο ἐκκλησιῶν. Τοῦ ἔργου τούτου σήμερον πρῶτον φωρὰν δυνάμεθα νὰ ἐπιληφθῶμεν ὁρμώμενοι ἀποκλειστικῶς ἐκ μόνου ἀγνοῦ καὶ ἀκραιφνοῦς ζήλου θρησκευτικοῦ. Δι' αὐτὸν δὲ τούτον τὸν λόγον εὐελπιστοῦμεν ὅτι δὲν θὰ ἀποτύχῃ νῦν ὅτι, πολλάκις ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις ἀπέτυχεν ἐνεκεν τῆς τῶν κληρικῶν δοξομανίας. Ἐγκαρδίας ἀποδεχόμεθα τὰς ἐν τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν ἐκτεθειμένας ἀρχάς, αἵτινες συνάδουσι πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ 1872 καθιερωμένας ἐν τῇ συνόδῳ τῆς Κολωνίας. Ἐνταῦθα ἐγκλείομεν τὰς ἡμετέρας παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀμφισβητησίμων διαφορῶν καὶ τὰς τούτων συμπληρώσεις. Τολμῶμεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐν τῷ ὑμετέρῳ διαγράμματι ἡ διδασκαλία τῆς δικτικῆς ἐκκλησίας δὲν ἀπεικονίσθη πλήρως καὶ ἀκριβῆς· εὐχῆς δὲ ἔργον θὰ ἦτο, ἐὰν ἐγίνετο αὐστηροτέρα διάρσις μεταξὺ τῶν δογματικῶς κεκυρωμένων καὶ τῶν ἀτομικῶν δοξασιῶν τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς θεολογικῆς σχολῆς. Ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἀμφισβητησίμων θέσεων θὰ ἀπαλείψωμεν βαθμηδὸν πάσας τὰς διαφορὰς, περὶ ὧν σὺν τῷ προῖοντι χρόνῳ θὰ συμφωνήσωμεν. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἰκετεύομεν ὑμᾶς νὰ ἀποφανθῆτε μετὰ παρησίας καθ' ὅσον φρονούμεν ὅτι εἰς τὸ ποθητὸν τέμα θὰ φθάσωμεν διὰ τῆς ἀπολύτου παρησίας καὶ τῆς εὐσυνειδήτου ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης. Πρῶτον ἡμεῖς θὰ παρῶσιν τὸ καλὸν παράδειγμα ἐπιστελλόντες ὑμῖν ἐντὸς ὀλίγου τὰς δεούσας παρατηρήσεις, ἄλλες οὐδὲ ἐξπντληθῶσι τὰ προκείμενα ζητήματα καὶ πληροθῆ